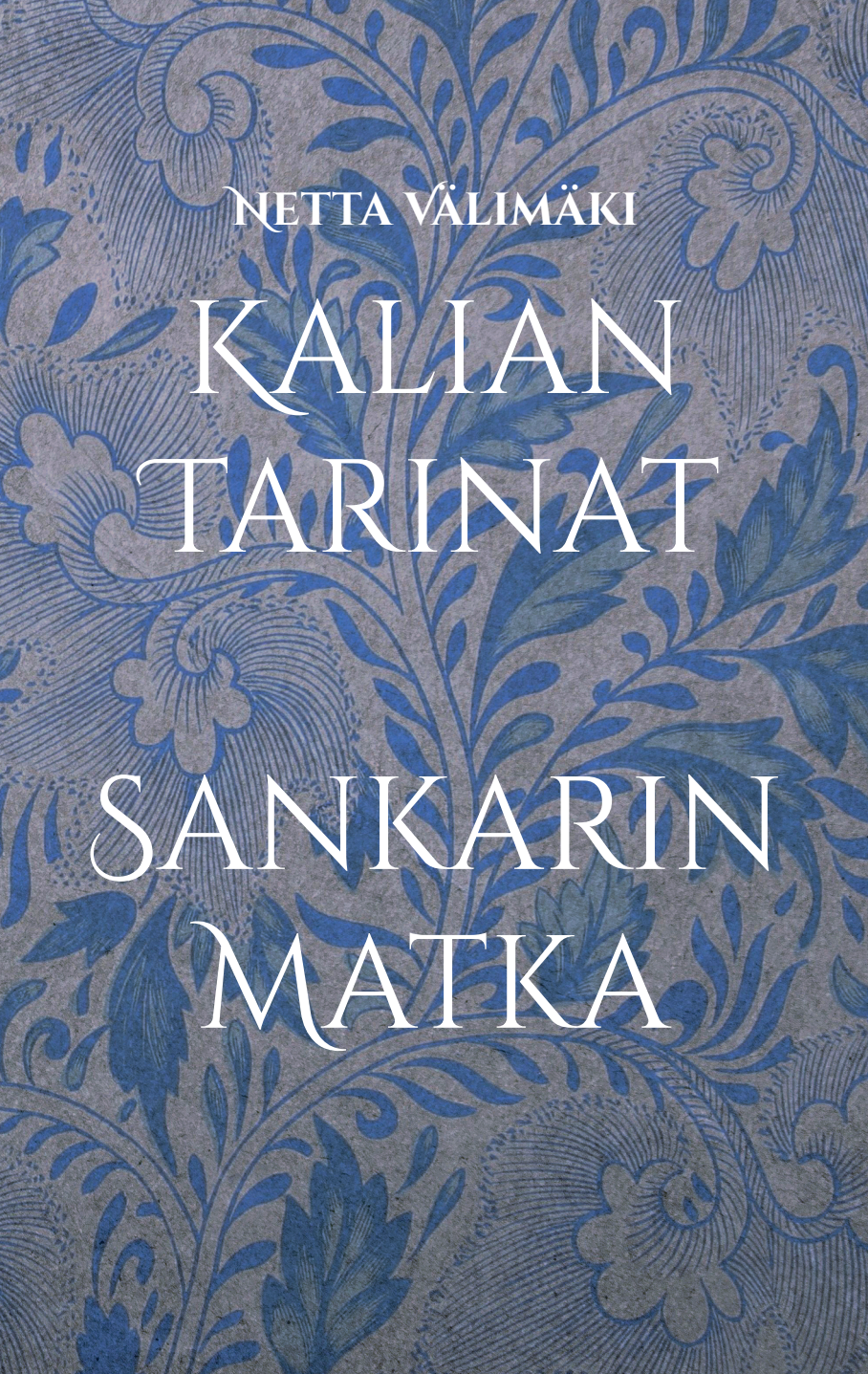

NETTA VÄLIMÄKI

KALIAN
TARINAT

SANKARIN
MATKA

Netta Välimäki

Kalian Tarinat

Sankarin Matka

© 2023 Netta Välimäki

Kannen suunnittelu: Netta Välimäki

Sisuksen taitto: Netta Välimäki

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0937-5

Sisällys

8. Esinäytös

13. Luku 1

21. Luku 2

30. Luku 3

45. Luku 4

54. Luku 5

62. Luku 6

73. Luku 7

81. Luku 8

88. Luku 9

96. Luku 10

106. Luku 11

116. Luku 12

121. Luku 13

128. Luku 14

135. Luku 15

145. Luku 16

149. Luku 17

155. Luku 18

163. Luku 19

171. Luku 20

181. Luku 21

192. Loppunäytös

ESINÄYTÖS

PITKÄT varjot lankesivat metsään auringon laskiessa hiljalleen kaukaisten vuorten taakse. Taivaalla lipuivat tummat pilvet ja navakka tuuli enteilivät rajua myrskyä. Valkosuomuinen, kokovartalo-haarniskaan pukeutunut lohikäärme käveli reippain askelin pimeään metsän läpi, viiden muun seuraten perässä. Heilläkin oli yllään kokovartalo-haarniska ja päässään kypärä. Heidän jokaisen haarniskaan oli upotettu erivärinen jalokivi. Lohikäärme nosti kuononsa taivasta kohti ja nuuhki ilmaa. Ilmassa oli selvästi sateen tuoksu ja hän aisti jotain muutakin. Jotain pahaa. Yhtäkkiä hän pysähtyi ja naulitsi katseensa ylös taivaalle kuin olisi huomannut jotain. Hetkeä myöhemmin taivaalta laskeutui hänen eteensä toinen lohikäärme. Tälläkin oli yllä kokovartalo-haarniska, mutta hänen suomunsa olivat hopeanharmaat ja hänellä oli valkoiset sulkasiivet, joissa oli kullankeltaiset kärjet. Suuret, sulkamaiset korvat sojottivat kypärän sivuilta.

”Chaka, mitä sinä näit?”

”Olit oikeassa, Alex. Hän odottaa sinua metsän takana, aukealla.” Chaka sanoi ja osoitti pyrstöllään eteenpäin, minne metsä jatkui jonkin matkaa, mutta jopa täältä Alex saattoi nähdä vilauksen aukeasta, joka pilkisti puiden takaa. ”Eikä hän ole yksin. Siellä on ainakin sata Shaonialaista. Luulen että siellä on melkein koko heimo.” Tämä lisäsi katsoen Alexiin pelonsekaisin ilmein. Alex veti syvään henkeä silmät kiinni ja huokaisi. Kun hän avasi silmänsä hän hymyili lempeästi ja laski etukäpäälänsä Chakan olalle.

”Älä huoli, ystäväni. Oli heitä, kuinka monta, me kyllä pärjäämme heille. EIKÖ NIIN!?” Hän huusi viimeiset sanat osoittaen ne takanaan seisoville lohikäärmeille, ja nämä huusivat olevansa samaa mieltä. Alex kääntyi taas Chakan puoleen. ”On aika.”

Alexin johtaessa joukkoa metsän läpi, ensimmäiset sadepisarat putosivat hiljalleen maahan, eikä kestänyt kauaa ennen kuin rankkasade kasteli kaikki seitsämän lohikäärmettä läpimäriksi. Sade muutti maan liejuksi ja koko joukko luisui aina kun he kulkivat alas pieniä mäkiä. He loikkasivat kapean ojan yli ja pian puut harvenivat ja he saapuivat metsän laitaan. Aukea niitty avautui heidän edessään avarana ja niityn ruoho ja korkeat heinät heiluivat edestakaisin kovassa tuulessa ja sateessa. Korkealla taivaalla jyrysi ukkonen. Alex,

Chaka ja toiset asettuivat riviin metsän laidalle, ja Alex käänsi katseensa edestakaisin niityllä etsien katseellaan jotain. Hän kääntyi Chakan puoleen. ”Missä he ovat?” Hän kysyi. Chaka osoitti kuonollaan edemmäs. ”He ovat tuon ison mäen takana. En usko, että he ovat liikkuneet yhtään.”

Alex naulitsi katseensa eteenpäin, edessä nousevat mäen huipulle. Hän katsoi kummallekin puolelleen ja toiset nyökkäsivät ymmärtäen, että taistelu oli lähellä. He lähtivät liikkeelle ja nousivat mäkeä ylös, liukastellen sateen kastelemalla ruoholla. Kun he pääsivät mäen huipulle, he näkivät sen. Valtava armeija seisoι kolmessa rivissä aukion toisella laidalla vain vähän matkan päässä mäen alapuolella. Heillä kaikilla oli mustat suomet ja yli puolten silmät kiiluivat keltaisina, loistaen pimeässä. Heillä ei ollut haarniskoita, lukuun ottamatta paria Shaonialaista, jotka seisoivat molemmin puolin mustasuomuista lohikäärmettä, joka istui, kuono osoittaen maahan ja pitkä, piiskamainen pyrstö oli kiertynyt tämän etujalkojen ympärille. Kylmät väreet kulkivat Alexin selkää pitkin ja hetken ajan häntä pelotti ja äänet hänen ympärillään vaimenivat. Hän silmiensä edessä hän näki kuvia, kaksi lohikäärmeen pentua juoksivat aurinkoisella niityllä, toisiaan jahdaten, painivat keskenään ja nukahtivat toistensa ympäri kiertyneenä tähtien loistaessa yläpuolella. Sitten pennut kasvoivat. He olivat äkkiä teini-ikäisiä ja lopulta aikuisia. Hän näki kuinka he riitelivät, kuinka toinen lähti pois jättäen

Anna anteeksi, äiti. Mutta minä teen tämän meidän molempien parhaaksi. Minä tulen kyllä takaisin. Lupaen sen. Skye kuiskasi hiljaa ja lähti. Hän pääsi lopulta luolan ulko-ovelle ja katsoi ylös yötaivaalle. Se oli alkanut jo vaaleta aamun sarastaessa. Hän katsoi vielä kerran taakseen. Minä ratkaisen ongelmamme ja sitten meillä on oikea perhe. Ja juoksi metsään.

Skye Clouddrunner on nuori hybridi-lohikäärme, joka on koko elämänsä aikana joutunut kohdelluksi pelkkänä kummajaisena vain koska hän syntyi ilman siipiä.

Kun Skye saa kuulla huhun Alkemististä, jolla on kyky toteuttaa toiveita lähtee Skye matkaan selvittääkseen ovatko nuo huhut totta.

Kalian tarinat on moni-osainen fantasia-seikkailu sarja.

Sankarin Matka on sarjan ensimmäinen osa

BoD

9 789528 009375